

ЮЛИЯ МИНЬОВА БАЛТОВА*

ИНСТИТУТ ЗА БЪЛГАРСКИ ЕЗИК – БАН, СОФИЯ, БЪЛГАРИЯ

ЗА ТАКА НАРЕЧЕНИТЕ „НЕОКЛАСИЦИЗМИ” КАТО РЕСУРС В СЪВРЕМЕННОТО СЛОВООБРАЗУВАНЕ

Абстракт. В статията се засягат два проблема, които през последните години се оказват актуални за европейското, респективно и за славянското словообразуване: 1) За значението на термините „неокласицизми” и „неокласическо словообразуване” (“neoclassical word-formation”) и необходимостта от налагането им в словообразователната терминология. С оглед на тези термини се поставя и въпросът съществува ли разлика между западноевропейското и славянското словообразуване при използването и интерпретирането на елементите от класическите гръцки и латински език; 2) Проследяват се най-типичните прояви на класическите словообразователни елементи: пораждање на нови значения, разширяване на дистрибуцията, обогатяване на словообразователните средства, конкурентност, размиване на границите между композиция и афиксация в полза на именната префиксация.

Ключови думи: неокласицизми, композита, композиция, префикс, префиксация

1.0. Обект на внимание в статията са два проблема. Единият се отнася до словообразователното и лексикалното интерпретиране на структурни елементи от гръцки или от латински произход – източник (ресурс) с особено значение за развитието на съвременното европейско, респективно и славянско словообразуване. Вторият проблем има отношение към терминологията: как се назовават тези елементи в словообразователната литература и как се определя техният статут в дериватологията. Този проблем е особено актуален и от теоретична, и от практическа (главно за лексикографията) гледна точка. Той има отношение и към интеграционните процеси, които характеризират развој на съвременното европейско словообразуване, и за назоваването на които се използват най-различни термини в лингвистичните изследвания.

1.1. Идеята да бъде поставен в статията терминологичният проблем произтича от необходимостта да бъдат строго спазвани изискванията в инструкцията към международния проект “Word-Formation. An International Handbook of the

* e-mail: julia.baltowa@abv.bg

Languages of Europe”¹ при описание на словообразуването в българския език. Става дума за термините „неокласицизми” и „неокласическо словообразуване” (“neoclassical word-formation”)², които се използват в инструкцията към проекта, както и при описание на словообразуването на отделни западноевропейски езици.

1.2. С оглед на първия проблем в статията ще бъдат анализирани някои от значенията, както и функцията на част от най-активните и продуктивни днес структурни елементи, които произхождат от класическите гръцки или латински език. Целта е да се акцентира върху най-важните процеси, които съпътстват тези елементи в словообразователния акт, както и защо съвременната лингвистика ги възприема като много важен словообразователен ресурс, независимо от терминологичното разнообразие при тяхното назоваване. Статията в основата си представлява разсъждение върху поставените проблеми, както и опит да се намери балансиран извод за същността на анализирания езикови факти, който извод да не бъде в противоречие с общоприетата идея за тенденция към частична интеграция на европейските езици в областта на лексиката и на словообразуването. Анализът се базира главно върху данни от българския език, често придружаван с привличане на езиков материал и от други славянски езици.

Така една от основните задачи в статията е да се определи значението на термина „неокласицизми”. Втората задача е да се представят някои от основанията, които позволяват елементите, назовавани с този термин, да се възприемат като важен източник (ресурс) за обогатяване на съвременното европейско, респективно и славянско словообразуване.

2.0. Според концепцията и инструкцията на международния проект представянето на така нар. „неокласицизми” се допуска да става в самостоятелен дял в рамките на композицията или на деривацията в тесен смисъл. Това предполага, че се дава свобода за различно интерпретиране, както на явлението, така и на участниците в словообразователния акт. Може да се предполага също, че това решение има компромисен характер, тъй като в лингвистичната литература (особено в славистичната) съществува голямо разнообразие в мненията по този проблем. С други думи, дава се свобода гръцките и латинските елементи да се разглеждат или като части на композитуми, или като афиксални форманти, което означава, че в лингвистиката все още няма единство в интерпретацията на съответните езикови факти.

2.1. От словообразователна гледна точка терминът „неокласицизми” е производна дума, която (според доминиращите схващания в славистиката) може да се определи като: композитум, композитум със свързан първи компонент, квазикомпозитум, префиксоиден-радиксоиден композитум, префиксоиден, радикасоиден или префиксален дериват и др. Всички възможности за отнасянето на

¹ Международният проект се ръководи от професорите Peter O. Müller, Ingeborg Ohnheiser, Susan Olsen и Franc Reiner.

² Въпросът за „неокласицизмите” бегло беше засегнат от проф. Алиция Нагурко в доклада й „Polski system słowotwórczy na tle języków europejskich”, изнесен на XIII-та конференция на Комисията по славянско словообразуване при МКС, Познан 2010 г.

производната дума към един или друг словообразователен начин (композиция или префиксация), назован с посочените по-горе термини, са следствие от това: как се възприема функцията на елемента *нео-*, какво значение внася той в производната дума, как се синонимизира и не на последно място – от езиковия му произход. Прегледът на тълковните речници (и особено на неологичните) на различни славянски езици показва, че *нео-/нео-* се отразява като първа част на сложни думи (композиции). Например, в „Речник на новите думи в българския език“ *нео-* се определя като „Първа част на сложни думи със значение *нов* (*неоавангардист*, *неоглобализъм*, *неокостовист*, *неометал*, *неономенклатура*, *неопънк*,..., *неохипи* и др.) (РНД 2010: 299). „Nowe słownictwo polskie”, cz. II: I – O, също определя *нео-* като първа част на сложни думи, но с две значения: „pierwsza część wyrazów złożonych, wskazująca na: 1) nowy rodzaj, typ, nową odmieć, współczesną formę tego, co nazywa druga część wyrazu złożonego (*neokomunizm*, *neoeuropejski*) и 2) istnienie od niedawna, powstanie w ostatnim czasie tego co nazywa druga część (*neonomenklatura*) (NSP 2004: 174). „Nová slova v češtině” също интерпретира *нео-* като първа част на сложни думи със значение *нов* (*neokomunista*) (NSČ 1998: 185). Българският и чешкият речник се задоволяват да представят значението на *нео-/нео-* само синонимно с прилагателното *нов*, което означава, че те (речниците) ги отъждествяват не само в лексико-семантичен, но и в лексико-граматичен план. Това означава, че компонентът *нео-/нео-* и прилагателното *нов / новъ* са взаимнозаменими. При опит елементът *нео-* да се замести с *нов-* в сложна дума или да се състави атрибутивно съчетание с прилагателното *нов* + съществително име, обаче, се оказва, че в българския език в много случаи това е невъзможно (срв. *неоавангардист* > **нов авангардист*³, както и не може да се образува композитум **новоавангардист*, но *неономенклатура* <=> *нова номенклатура*). По-добре значенията на *нео-* са представени в полското изследване „Nowe słownictwo...” В българския език и днес, макар и по-рядко, продължават да се образуват сложни думи (композиции) с първи компонент *нов-о-/ново-* (срв. съществителните *новобогаташ*, *новомиллионер*, *новоназначение*, както и прилагателното *нововременен* и др.). Съществителните имена като *новомиллионер* обаче, са стилистично натоварени – изразяват иронично отношение. Компонентът *ново-/нов-о-* също в много случаи не може да бъде заместен с *нео-* (срв. *новоназначение* – **неоназначение*, *нововременен* – **неовременен*). За разлика от повечето образувания с *нео-*, втората част на композитумите с *ново-/нов-о-* е мотивирана предимно от лексикални единици, които са от домашен произход (срв. в посочените по-горе примери). Елементът *нео-* се прилепва безпрепятствено, лесно към чуждоезикови единици (съществителни и прилагателни) с различно значение и с различна граматична характеристика (конкретни и абстрактни съществителни), както и към домашни производни думи като *живковист* > *неоживковист*, *костовист* > *неокостовист*, *живковизъм* > *неоживковизъм*, назоваващи последовател или привърженик на личност или идея, като създава серийни производни думи без ограничение, в структурата на които не може да бъде включен компонентът *ново-* (**новокостовист*, **новоживковизъм* и под.). Елементът *нео-* вече е утвърден като словообразователен формант, а моде-

³ Знакът „*” означава, че конструкцията (композитум или съчетание) са невъзможни в езика.

лът с него е един от най-продуктивните в оказионалното и в узуалното българско словообразуване. Продуктивен е и в другите славянски езици.

Ако терминът „неокласицизми” бъде трансформиран в атрибутивно съчетание – „нови класицизми”, възниква въпросът: какво назовава определяемата част „класицизми” – структурните елементи от класическите езици или лексикалните единици, съдържащи такива елементи? От международния проект се разбира, че като „класицизми” трябва да се схващат само структурните класически елементи. Начинът за образуване на нови думи с такива елементи се определя като „неокласическо словообразуване” (“neoclassical word-formation”). В съвременното славянско словообразуване обаче, активно участват, като образуват серии от нови думи, и други елементи от класическите езици: префикси като *анти-*, *про-*, *де-*, *пост-*, *квази-* и др. Те как трябва да се назовават? Съществува ли друг термин, освен „интернационализми”, който като название да обединява двата типа структурни елементи? Тези въпроси изискват еднозначен отговор. Според западноевропейското езикознание терминът „неокласицизми” означава (въз основа на едно от значенията на елемента *нео-*) ‘даване на ново наименование на вече съществуващо явление, съвременна форма, нов тип на това, което се назовава от втората част’. Следователно, според значението на термина става дума за реактивизация на словообразователни процеси, които може би са се намирали в периферията на словообразуването на западните европейски езици – елементи от класическите езици и словообразователен начин, при който компонентите се обединяват чрез съединителните морфем *<о>* или *<е>*, какъвто словообразователен начин никога не е бил в периферията на славянското словообразуване. От тази гледна точка терминът „неокласицизми”, както и „неокласическо словообразуване” се оказват неприложими в словообразуването на славянските езици. По-важен е въпросът за словообразователната категоризация на част от класическите структурни елементи (*нео-*, *евро-*, *авто-*, *псевдо-*, *екс-*, *арт-*, *-лог*, *-тека* и под.), за която няма единно мнение и в славистиката.

3. 0. Както беше посочено, втората задача в статията е да се посочат част от основанията „неокласицизмите” да се възприемат като един от източниците (ресурсите) за обогатяване на средствата в словообразуването на славянските и на някои западни европейски езици. Нееднократно през последните десетилетия в лингвистиката се описва ръстът на именната префиксация като една от най-съществените характеристики на съвременното словообразуване в славянските езици. „Возрастает активность не только тех приставок – подчеркивает Е. А. Земская, – которые были высокопродуктивны ранее... Более показательны для современности активизация приставок иной семантики, малопродуктивных в прошлом” (Земская 2000: 110). Обикновено става дума за чуждоезикови префикси, главно от гръцки и от латински произход като *пост-*, *де-*, *про-*, *псевдо-*, *квази-* и др. Именната префиксация, появата на нови „строителни” елементи изобщо в афиксацията многократно са били обект на изследване и описание във всички славянски езици, за което свидетелства богатата и разнообразна по тематика лингвистична литература. Не е възможно в една статия да се посочи дори малка част от публикациите по този въпрос, който през последните десетилетия е във вниманието и на редица членове на Комисията по славянско словообразуване при МКС: Земская (1992) – за

руски език, Вашакова (2005) – за полски език, Клименко, Карпиловска, Кислюк (2008) – за украински език, Цв. Аврамова (2003) – за български и чешки език и др., както и колективната монография *Slowotwórstwo/Nominacja* (2003), в която участват като автори за отделните групи славянски езици Ал. Лукашанец, Л. Селимски, О. Мартинцова и Кл. Бузашова. Подробно в литературата са описани всички словообразователни средства, характерни за съвременната афиксация и композиция. Специално внимание е отделено и на чуждоезиковото влияние, в резултат на което се разширява обемът на афиксалната система. Описано е, че чуждоезиковото влияние се осъществява главно в резултат на заемане от езика източник на готови лексикални единици, които се усвояват от езика приемник, а впоследствие част от тях се превръщат в база, от която се откъсват (дезинтегрират) (вж. напр. Охман 2004) морфеми, които започват да функционират като префиксални или суфиксални словообразователни форманти. В лингвистиката тези елементи се назовават с най-различни термини: унификси, унирадиксоиди, свързани основи, полуафикси, радикасоиди, лексико-морфеми, афиксоиди и др. Обикновено те са от чуждоезиков произход: *авто*⁻¹, *авто*⁻², *авто*⁻³, *авио*-, *вице*-, *екс*-, *псевдо*-, *-логия*, *-мания*, *-тека* и др. Следствие от тази неопределеност е липсата на еднозначно дефиниране на словообразователния статут и на производните единици, съдържащи в структурата си такива елементи. Определят се като деривати в тесен смисъл, като композитуми, като абrevиатури/ съкращения, като сложносъкратени думи и др.

3.1. В българското езикознание елементите от класическите езици също се определят по няколко начина: като части на композитуми, като афиксоиди или като афикси, с което се дефинира и словообразователният статут на образуваните с тях производни думи – композитуми или деривати в тесен смисъл.

3.1.1. Общоприетата дефиниция за композитумите – производни думи, съдържащи в структурата си най-малко две основи или два корена на пълнозначни лексикални единици, които функционират в системата на даден език, не допуска класическите елементи да се схващат като основи или като коренни морфеми: лексико-семантичната им съотносимост с отделни прилагателни или съществителни имена не е съпроводена и с формална съотносимост, т.е. в езика не функционират лексикални единици, съответстващи по форма на елементите от гръцки и латински (срв. **нео* = 'нов', **екс* = 'бивш', **авто* = 'сам', **вице*⁴ = 'заместник' и др.). Съвсем различни са образуванията с компоненти като *радио*-, *видео*-, *кино*-, *фото*- и под., на които съответстват самостоятелните лексикални единици *радио*, *видео*, *кино*, *фото* и др., чиято самостоятелност се проявява и в новите им съчетателни възможности (срв. *радиограмофон*, *радиопредаване*, *видеошкаф*, *киносалон*, *кинофестивал*, *фотоклуб*, *фотоизложба* и др.). Според някои лингвисти елементите *авио*-, *аеро*-, *био*-, *екс*-, *псевдо*-, *-граф*, *-логия* и под. са афиксоиди, мнение, което широко е разпространено в славистиката. Основание за това се търси в лексико-семантичен и във функционален план (в афиксалното поведение на тези елементи). Среща се и трето мнение, според което това са фор-

⁴ Съществителното *вице* в българския език се употребява само в разговорната реч със значение 'вицепрезидент'.

манти, равнозначни и функционално тъждествени на традиционните префикси и суфикси. Афиксоиди или афикси и каква е разликата между тях, това е теоретичен проблем, който може да бъде решен, след като се дефинира точно понятието афикс (респективно префикс и суфикс) и се определят характеризиращите го формално-структурни, функционални и семантични признаци. Такава дефиниция за афикс все още няма в лингвистиката.

3.1.2. В лексикографските трудове (речниците) елементите с класически произход се квалифицират също по различен начин. Например, в РНД и NSP *екс*- се определя като първа част на сложни думи, в NSČ – като представка; *вице*- в NSČ се определя като първа част на композита и като представка в две самостоятелни речникови статии, а в РНД не е отразен като словообразователен елемент. В РНДЗ *вице* е включен само като лексикална единица със значение ‘вицепрезидент’. NSP също не отразява *wise*- като словообразователен елемент. Тези и всички подобни разночетения в славистичната лингвистика, които рефлексират и върху лексикографията, показват, че е необходимо пълно и всестранно изследване на значенията, функцията и словообразователните възможности на всички елементи от гръцки и латински произход, които днес проявяват необикновена активност в словообразуването. Само тогава ще може еднозначно да бъде определен техният статут, както и статутът на образуваните с тях лексикални единици. Съществуват всички предпоставки тези елементи да бъдат отнасяни към префиксите или суфиксите, а производните думи да се разглеждат като деривати в тесен смисъл. Основание за такъв извод може да се намери в създаването на цели серии производни думи, в неограничеността при свързването им с именни лексикални единици от различни лексико-семантични групи и лексико-граматични категории (части на речта), в силно изразеното им аглутинативно поведение, както и в силното въздействие на аналогията върху словообразователната им активност (срв. например случаите, които показват пълна десемантизация на класическите словообразователни елементи: *артизкуство*, дума, която създава впечатление за тавтология, „Европрилагателни. Строеж и правопис” – заглавие на научна статия, *art-kino* ‘малко домашно кино’ – в полския език и др.). Тези елементи не могат да бъдат произвеждащи основи за образуване на деривати. Като отделни думи се проявяват само в контекст⁵ (срв. „Знакът върху етикета на съответния продукт е гаранция за био” или „Знаем, че има голям риск, но сме преценили, че в *биото* (= ‘биопроизводство’) има потенциал” – примерите са от РНД 2010: 62; „Що е саркозизъм, обаче? И трябва ли да признаем достойнствата на един „изъм”, след като имаме голизъм или митеранизъм?” – Н. Трюон, в. „Култура”, 11 май 2012 г. и др.), което означава, че не са част от лексикалната система на езика. Това, което прави тези елементи ресурс за съвременното словообразуване се състои в използването на познатите класически форми в нова функция и изпълнени с ново съдържание. Днес тези елементи са семантично съотносими със значенията на мотивиращите ги отделни лексикални единици или словосъчетания, които не са присъщи на класическите езици. Само формата на дезинтегрирания елемент,

⁵ На това явление обръща внимание и Е. А. Земская, като посочва, че в някои случаи деривационният афикс се използва като дума: „В текста самостоятелна роль могут играть и единицы дословесного уровня (морфемы), особенно часто приставки, реже суффиксы” (Земская 1992: 179).

която е част от формата на мотивиращите, се свързва с единиците от гръцки и латински произход. В структурата на мотивиращата единица този елемент вече е десемантизиран. Това му осигурява възможността да поеме значението на цялото мотивиращо название (срв. *автосалон* < *авто*[мобилен салон], *екопроизводство* < *еко*[логично чисто] *производство*, *fotopapír* < *foto*[grafický] *papír*; *евродепутат* < *депутат* [в] *Евро*[нейския] *парламент* и др.). Много често класическият елемент не е мотивиран, т.е. не е съотносим по форма и значение с отделна дума или словосъчетание⁶, но участва по аналогия в образуването на нови лексикални единици (срв. *екокожа* = *изкуствена кожа* – **екологична кожа*, *екопалто* = *палто от изкуствен материал* – **палто от екологичен материал* и др.). Подобни примери и съпоставките като метод за анализ могат да потвърдят или да отхвърлят тезата за функционалната трансформация на класическите елементи в префиксални словообразователни форманти.

4.0. И така, кое прави „неокласицизмите“ източник (ресурс) в съвременното славянско словообразуване:

4.1. „Новите“ класически елементи проникват или се активизират като словообразователни форманти в славянските езици, в това число и в българския език, под влияние на чуждоезикови лексикални заеми (главно от английския език) или на калки, от които се откъсват и стават източник за образуване на производни думи. Дезинтегрираните елементи се превръщат в основа за пораждаването на нови, много продуктивни словообразователни модели, от чиято активност славянските езици се обогатяват с цели серии афиксални именни образувания – производни прилагателни и съществителни имена. В структурата на новите лексикални единици класическите елементи участват с променен характер, с променени функция и значения в сравнение с тези, които са имали в старогръцкия и в латинския език. За сравнение могат да послужат напр. елементи като: *био-*, което произхожда от гр. *βίος* ‘живот’, *еко-* от гр. *οἶκος* ‘къща’, ‘дом’, *теле-* от гр. *τήλε* ‘далече’, *авио-* от лат. *avios* ‘птица’, *екс-* от лат. *ex* ‘извън’, *-тека* от гр. *θηκη* ‘склад’ и др.

4.2. Словообразователните елементи с произход от класическите езици се превръщат в сигурен и стабилен източник за обогатяване на средствата, от които съвременното словообразуване има нужда при непрекъснатото нарастващия брой на понятия, които се пораждаат в различни области на общественния живот. От такива средства най-вече се нуждае именната префиксация, която по традиция, за разлика от вербалната, е разполагала с по-ограничен брой форманти. Реактивизират се отдавна познати елементи като *пост-*, *псевдо-*, *квази-*, *екс-* и др., но се включват в употреба като словообразователни морфеми елементи като *арт-* (в българския език той се отличава с твърде голяма активност и производителност особено от началото на 21. век, срв. *артклуб*, *артбизнес*, *арткъща*, *артстудิโอ*, *артфест*, *артдилър*, дори *артотека* и др.), *кибер-*, *инфо-*, *фоно-*, *нео-*, *-тека* и т.н. Сравнително бързото им адаптиране към словообразователните системи на съвременните

⁶ Още през 1974 г. С. И. Ожегов, който определя тези елементи като „лексикоморфеми“, подчертавайки значението на словообразователната им функция, посочва, че в много случаи, при образуването на цели серии производни единици, зад новите думи не стоят съкращавани мотивиращи съчетания (Ожегов 1974: 34).

славянски езици се дължи не само на заети, но и на функциониращи в употреба лексикални единици, в структурата на които се съдържат тези елементи.

4.3. Изразяваните нови значения разширяват дистрибуционните възможности на класическите елементи. Освен че се прилепват към книжовноезикови лексеми, те могат вече да се свързват и с „битови основи“, примери за което за руски език привежда Е. А. Земская, срв. *телеклюдка*, *биотрен* и др. (Земская 1992: 190).

4.4. Класическите елементи влизат в конкуренция с домашни словообразователни средства, като много често вече имат предимство при образуването на нови производни думи (срв. приведения в началната част на статията пример с *нео-* и *ново-*). Този факт се определя от новите значения, които класическите елементи изразяват и които в много случаи не могат да се изразят от домашни словообразователни средства (срв. напр. значението на *авто*⁻² = ‘автоматичен’, което не може да се изрази с елемента *само-* в производни думи като *автопилот*, *автомиячка*, *автометачка* и др.).

5.0. Изложеното в тази статия показва, че на въпроса, защо езикът (в най-общ смисъл) днес се насочва към използване на форми от класическите европейски езици за обогатяване и разширяване на словообразователните си възможности, може да се отговори само при всестранно и пълно анализиране на съвременните езикови процеси и тенденции в глобален план. Поставените в статията въпроси само маркират идеята, че проблемите са по-сложни и по-важни, отколкото изглеждат на пръв поглед. Констатираните в лингвистиката факти вече трябва да бъдат обяснени, да се посочат причините, които ги предизвикват и да се решат нерешените теоретични и практически проблеми.

СЪКРАЩЕНИЯ

МКС – Международен комитет на славистите

РНД – Речник на новите думи (в българския език)

РНДЗ – Речник на новите думи и значения (в българския език)

NSČ – Nová slova v češtině

NSP – Nowe słownictwo polskie

ЛИТЕРАТУРА

Аврамова 2003: Цв. Аврамова. *Словообразователни тенденции при съществителните имена в българския и чешкия език в края на XX век*. „Heron Press. Sofia”. 259 с.

Вашакова 2005: Kr. Waszakowa. *Przejawy internacjonalizacji w słowotwórstwie współczesnej polszczyzny*. „WUW”, Warszawa. 263 s.

Земская 1992: Е. А. Земская. *Словообразование как деятельность*. „Наука”, Москва. 221 с.

- Земская 2000: Е. А. Земская. *Активные процессы современного словопроизводства*. – Русский язык конца XX столетия (1985 – 1995). „Языки русской культуры”. Москва, с. 90–141.
- Клименко и др. 2008: Н. Ф. Клименко, Е. А. Карпіловська, Л. П. Кислюк. *Динамічні процеси в сучасному українському лексиконі*. Київ, 223 с.
- Ожегов 1974: С. И. Ожегов. *Лексикология. Лексикография. Культура речи*. Москва.
- Охман 2004: D. Ochmann. *Nowe wyrazy złożone o podstawie zdezintegrowanej w języku polskim*. Kraków, 250 s.
- РНД 2010: Е. Пернишка, Д. Благоева, С. Колковска. *Речник на новите думи в българския език*. „Наука и изкуство”, София, 515 с.
- РНДЗ 2001: Е. Пернишка, Д. Благоева, С. Колковска. *Речник на новите думи и значения в българския език*. „Наука и изкуство”, София, 309 с.
- NSČ 1998: *Nowá slova v češtině*. Pod. red. O. Martincové. „Akademia Praha”, Praha, 356 s.
- NSP 2004: *Nowe słownictwo polskie. Materiały z prasy lat 1993 – 2000. Cz. II: I – O*. Kraków, 220 s.
- Slowotwórstwo/Nominacja 2003: *Slowotwórstwo/Nominacja*. – Komparacja systemów języków słowiańskich. Pod. red. I. Ohnheiser. Opole, 541 s.

Julija M. Baltova

ABOUT THE SO CALLED “NEOCLASSICAL WORD-FORMATION”
AS A RESOURCE IN WORD-FORMATION

Summary

The article concerns two problems, which prove to be topical for the European and respectively for Slavic word-formation in recent years:

1. The meaning of the terms “neoclassicism” and “neoclassical word-formation” and the need they to be confirmed in word-formation terminology. Concerning these terms the question is put is there a difference between West European and Slavic word-formation when using and interpreting elements from Classic Greek and Latin languages.

2. The article studies the most typical manifestations of classical word-formation elements: generation of new meanings, expanding of distribution, enrichment of word-formation resources, blurring of the boundaries between composition and affixation in favor of name prefixation.